

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ, από τον Εσπερινό της Δευτέρας του Αγίου Πνεύματος...

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΥΧΕΣ (ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ) ΚΕΙΜΕΝΟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΕΥΧΩΝ (από την κυρία Αικατερίνη Χιωτέλλη)

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΜΑΪΟΥ 2015

☪ «Η ΕΒΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ».

Σήμερα, στο σημερινό έντυπο παραθέτουμε τις ευχές (γονυκλισίας) του εσπερινού της Δευτέρας του Αγίου Πνεύματος (Κείμενο – Μετάφραση). Η μετάφραση των ευχών είναι μια προσφορά προς το έντυπο του Ναού μας από την κυρία Αικατερίνη Χιωτέλλη, την οποία ευχαριστούμε θερμά.

Από Τον Εσπερινό Της Δευτέρας Του Αίλου Πνεύματος... Πρώτη Ευχή (Γονυκλισίας) (Κείμενο)

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόνηρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἀγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν ἀυχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φιλόνηρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἧ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σου, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα σου, καὶ προεφήτευσαν.

Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό, *Ἡμάρτομεν.*

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς

Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἔστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρωσ· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθετες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιστώτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντα ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἑὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς

ΜεΤάφραση

Κύριε, εσύ είσαι αγνός, αμόλυντος, χωρίς αρχή και τέλος, τα μάτια μας δεν μπορούν να σε δουν ούτε ο νους μας να σε καταλάβει και να σ' ερευνήσει, εσύ μένεις πάντα ο ίδιος και κανείς δεν μπορεί να σε ξεπεράσει ή να συλλάβει το μέγεθός σου, ανέχεσαι το κακό και δεν το ανταποδίδεις. Εσύ είσαι ο μόνος αφ' εαυτού σου αθάνατος κι έχεις για κατοικία σου το φως εκείνο, που κανείς δεν μπορεί να το πλησιάσει. Εσύ έφτιαξες τον ουρανό, τη γη και τη θάλασσα και τα γέμισες με όλα τα δημιουργήματά σου. Εσύ εκπληρώνεις τα αιτήματα όλων των ανθρώπων, πριν ακόμα σε παρακαλέσουν γι' αυτά. Σ' εσένα προσευχόμαστε κι εσένα παρακαλούμε, Κύριε που μας αγαπάς. Εσένα τον Πατέρα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας, του Ιησού Χριστού που, για να σώσει εμάς τους ανθρώπους, κατέβηκε από τους ουρανούς κι έγινε άνθρωπος, από το Άγιο Πνεύμα και από την αιεπάρθενη και δοξασμένη Θεοτόκο Μαρία. Αυτός, στην αρχή διδάσκοντας με λόγια, έπειτα αφήνοντάς μας να καταλάβουμε και με έργα, όταν υπέφερε τα σωτήρια Πάθη του, μας έδωσε υπόδειγμα πώς να προσευχόμαστε, κλίνοντας τον αυχένα και τα γόνατα, εμείς οι ταπεινοί και αμαρτωλοί και ανάξιοι δούλοι του, για τα δικά μας αμαρτήματα και για εκείνα που από άγνοια πράττει ο λαός. Εσύ, λοιπόν, πολυεύσπλαγχε και φιλόανθρωπε, εκπλήρωσε τα αιτήματά μας, όποια μέρα κι αν σε καλέσουμε σε βοήθεια. Ιδιαίτερα, όμως, αυτήν εδώ τη μέρα της Πεντηκοστής, όπου ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός, αφού αναλήφθηκε στους ουρανούς και κάθισε στα δεξιά σου, πλάι σ' εσένα τον Θεό και Πατέρα, έστειλε το Άγιο Πνεύμα πάνω στους αγίους Μαθητές και Αποστόλους του. Αυτό ήρθε και κάθισε πάνω στον καθένα τους ξεχωριστά, και όλοι γέμισαν από την αστείρευτη χάρη του και μίλησαν σε άγνωστες γλώσσες για τα μεγαλύτερα έργα σου, και μίλησαν προφητικά.

Τώρα, λοιπόν, που προσευχόμαστε, εκπλήρωσε τα αιτήματά μας, θυμήσου κι εμάς τους άθλιους και καταδικασμένους, και οδήγησε την ψυχή μας να επιστρέψει από την αιχμαλωσία, αφού η δική σου συμπόνια μεσιτεύει για μας. Δέξου μας καθώς πέφτουμε μπροστά σου και σου φωνάζουμε : αμαρτήσαμε. Στα χέρια σου πέσαμε από τη γέννησή μας, απ' την κοιλιά της μάνας μας, Θεός μας είσαι εσύ. Αλλά επειδή χάθηκαν οι μέρες μας μέσα σε ψεύτικα πράγματα, η βοήθειά σου δεν μας σκεπάζει πια, δεν έχουμε τι ν' απολογηθούμε. Με το θάρρος όμως που μας δίνει η ευσπλαχνία σου, αναφωνούμε : Ξέχασε όποια αμαρτία

Κυριακή της Πεντηκοστής

πράξαμε στα νιάτα μας κι από την άγνοιά μας, και καθάρισέ μας απ' όσα είναι μέσα μας βαθιά κρυμμένα. Μη μας περιφρονήσεις στα γηρατειά μας, κι όταν δυνάμεις πια δεν θα 'χουμε, μη μας εγκαταλείψεις. Πριν να γυρίσουμε πίσω στο χώμα, αξιώσέ μας να επιστραφούμε σ' εσένα, και δώσε μας την προσοχή σου με την καλή σου διάθεση και με τη χάρη σου. Επικάλυψε τις ανομίες μας με την περίσσεια της συμπάθειάς σου. Βάλε την άβυσσο της ευσπλαχνίας σου αντιμέτωπη στο πλήθος των σφαλμάτων μας. Ρίξε το βλέμμα σου, Κύριε, από τα ύψη όπου κατοικείς, πάνω στον λαό σου που στέκει εδώ γύρω και περιμένει να δεχτεί από σένα την άφθονη ευσπλαχνία σου. Κάνε μας αισθητή την παρουσία σου ανάμεσά μας, χάρη στην αγαθότητά σου. Ελευθέρωσέ μας από την τυραννία που ασκεί πάνω μας ο Διάβολος. Βάλε τους άγιους και ιερούς νόμους σου να προστατεύουν με ασφάλεια τη ζωή μας. Ανάθεσε τον λαό σου στη φύλαξη πιστού αγγέλου. Σύναξέ μας όλους εμάς στη Βασιλεία σου. Δώσε συγγνώμη σ' εκείνους που σ' εσένα ελπίζουνε. Συγχώρησε τα δικά τους και τα δικά μας αμαρτήματα. Καθάρισέ μας με την ενεργό δύναμη του Αγίου σου Πνεύματος. Αχρήστευσε τις σκευωρίες που μηχανεύεται ο εχθρός εναντίον μας.

Πρέπει να σ' ευλογούμε, Κύριε, Κυρίαρχε παντοκράτορα, εσένα που με το φως του ήλιου φώτισες την ημέρα και ημέρεςες τη νύχτα με τις ανταύγειες της φωτιάς, εσένα που μας αξίωσες να περάσουμε ολόκληρη τη μέρα και να πλησιάσουμε στην αρχή της νύχτας, εκπλήρωσε το αίτημα το δικό μας και ολόκληρου του λαού σου. Κι αφού μας συγχωρήσεις όλων μας τα αμαρτήματα, όσα με τη θέλησή μας κι όσα άθελά μας πράξαμε, δέξου τις εσπερινές μας παρακλήσεις και στείλε στους κληρονόμους της Βασιλείας σου το πλήθος της αγάπης και της ευσπλαχνίας σου. Σχημάτισε τείχος γύρω μας με τους αγίους Αγγέλους σου. Εξόπλισέ μας με τα όπλα του θελήματός σου, οχύρωσέ μας ολόγυρα με την αλήθεια σου, φρούρησέ μας με τη δύναμή σου, γλίτωσέ μας από κάθε δύσκολη κατάσταση και από κάθε σκευωρία του εχθρού. Δώσε μας ακόμα να περάσουμε κι αυτό εδώ το βράδυ μαζί με τη νύχτα που έρχεται με τρόπο τέλειο και άγιο, με ειρήνη, χωρίς αμαρτίες, χωρίς σκάνδαλα, χωρίς φαντασίες τρομακτικές, και με τον ίδιο τρόπο να περάσουμε και όλες τις ημέρες της ζωής μας. Σε παρακαλούμε για όλα αυτά, ζητώντας και τη μεσιτεία της αγίας Θεοτόκου και όλων των αγίων που έγιναν ευάρεστοι σ' εσένα στη διάρκεια όλων των αιώνων.

Κυριακή της Πεντηκοστής

Δεύτερη Ξυχή (Τονυκλισίας) (Κείμενο)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῆ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν.

Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρή προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ρήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι.

Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῆ ἀφροσύνη μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδης με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπαταῖσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσπο-
Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς

τα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα ἠϋξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ διδούς ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγωνὸς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σέ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχνως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρισμούς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἀγιάσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Απόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς

ΜεΤάφραση

Κύριε Ιησού Χριστέ, Θεέ μας, εσύ έδωσες στους ανθρώπους τη δική σου ειρήνη και παρέχεις πάντα στους πιστούς τη δωρεά του παναγίου Πνεύματος ως κληρονομία αναφαίρετη, τότε ακόμα που ήσουν παρών μαζί μας και στη ζωή αυτή, αλλά με τρόπο ακόμα πιο φανερό αυτή τη χάρη την έστειλες σήμερα στους Μαθητές και Αποστόλους σου, και με πύρινες γλώσσες άνοιξες τα χείλη τους. Κι εμείς, όλα τα γένη των ανθρώπων, από τα χείλη αυτά δεχτήκαμε τη γνώση του Θεού, ακούγοντάς την ο καθένας στη δική του γλώσσα, και μας φώτισε το φως του Πνεύματος κι απαλλαχτήκαμε απ' το σκοτάδι της πλάνης. Και με τη διανομή των αισθητών και πύρινων γλωσσών και χάρη στην υπερφυσική τους ενέργεια διδαχτήκαμε σαν μαθητές την πίστη σ' εσένα, και φωτιστήκαμε άπλετα, ώστε ο λόγος μας για τον Θεό να περιλαμβάνει εσένα μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα ως μία θεότητα και δύναμη και εξουσία.

Εσύ, λοιπόν, που είσαι το φως της ακτινοβολίας του Πατέρα, το απαράλλαχτο και αμετάβλητο χαρακτηριστικό της ουσίας και της φύσης του, η πηγή της σωτηρίας και της χάρης, άνοιξέ μου κι εμένα του αμαρτωλού τα χείλη, και δίδαξέ με πώς πρέπει και για ποιους χρειάζεται να προσεύχομαι. Γιατί εσύ γνωρίζεις πόσο πολλές είναι οι αμαρτίες μου, αλλά η ευσπλαχνία σου θα υπερνικήσει το αμέτρητο πλήθος τους. Δες με, λοιπόν, που με σεβασμό παρουσιάζομαι μπροστά σου, αφού έριξα την απόγνωση της ψυχής μου μέσα στο πέλαγος της αγάπης σου. Κυβέρνησε τη ζωή μου, εσύ που με τον άρρητο λόγο σου κυβερνάς όλη την κτίση, χάρη στη δύναμη της σοφίας σου, εσύ το γαλήνιο λιμάνι για τους θαλασσοδαρμένους, και δείξε μου τον δρόμο που έχω να πορευτώ.

Αώσε στους δικούς μου διαλογισμούς το Πνεύμα της δικής σου σοφίας, και χάρισε στην ανοησία μου Πνεύμα φρονιμάδας. Το Πνεύμα του φόβου σου ας προστατεύει τα έργα μου, εγκαθίδρυσε στα βάθη μου Πνεύμα ευθύτητας, και με Πνεύμα οδηγητικό στήριξε τον νου μου που εύκολα γλιστράει. Ωστε, με την καθημερινή καθοδήγηση από το Πνεύμα σου το αγαθό προς ό,τι είναι ωφέλιμο, ν' αξιωθώ να τηρώ τις εντολές σου, και να θυμάμαι πάντα την ένδοξη Δευτέρα παρουσία σου που θα φέρει στο φως για μας όσα πράξαμε. Και μην αφήσεις να με ξεγελούν τα ευχάριστα πράγματα του κόσμου, που όμως είναι φθαρτά, αλλά ενίσχυσέ με ώστε να επιθυμώ να απολαύσω τους μελλοντικούς θησαυρούς. Γιατί εσύ, Κύριε, είπες ότι όσα κι αν ζητήσει κανείς στο όνο-

Κυριακή της Πεντηκοστής

μά σου θα τα λάβει δίχως άλλο από τον αιώνιο μαζί μ' εσένα Θεό και Πατέρα σου.

Γι' αυτό κι εγώ ο αμαρτωλός, τώρα που ήρθε να μείνει μαζί μας το Άγιο Πνεύμα σου, ικετεύω εσένα τον πανάγαθο : δώσε μου όσα σου ζήτησα με την προσευχή για τη σωτηρία μου. Ναι, Κύριε, εσύ που δίνεις με καλοσύνη πλουσιοπάροχα κάθε ευεργεσία. Γιατί εσύ δίνεις πολύ παραπάνω απ' ό,τι ζητάμε. Εσύ συμπάσχεις μαζί μας, μας σπλαχνίζεσαι, εσύ έκανες δική σου την ανθρώπινη σάρκα μας χωρίς αμαρτία, και σκύβεις σπλαχνικά πάνω σ' εκείνους που γονατίζουν μπροστά σου, αφού μάλιστα προσφέρθηκες εσύ θυσία για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες μας. Συμπόνεσε, λοιπόν, Κύριε, τον λαό σου. Άκουσέ μας με προσοχή από την ουράνια, την άγια κατοικία σου, αγιάσέ τους με τη σωστική δύναμη του δεξιού σου βραχίονα, σκέπασέ τους με τις φτερούγες της προστασίας σου, μην αδιαφορήσεις γι' αυτούς που τα χέρια σου τους έπλασαν. Εσένα μόνο προσβάλλουμε με τις αμαρτίες μας, αλλά κι εσένα μόνο λατρεύουμε. Δεν ξέρουμε να προσκυνάμε ξένον Θεό ούτε να υψώνουμε προς άλλον Θεό, Κύριε, τα χέρια μας. Συγχώρησε τα σφάλματά μας και, καθώς δέχεσαι τις δεήσεις που γονατιστοί σου απευθύνουμε, άπλωσε σε όλους εμάς το χέρι σου να μας βοηθήσεις. Δέξου απ' όλους την προσευχή μας σαν ευπρόσδεκτο θυμίαμα που υψώνεται και φτάνει μπροστά σ' εσένα τον άφθαστο σε καλοσύνη βασιλιά.

Κύριε, Κύριε, εσύ που μας γλίτωσες από κάθε κίνδυνο στη διάρκεια της ημέρας, γλίτωσέ μας και από κάθε πράγμα που μπορεί να 'ρθει μες στο σκοτάδι. Δέξου ως θυσία εσπερινή τα υψωμένα προς εσένα χέρια μας. Αξιώσέ μας να περάσουμε και το διάστημα της νύχτας χωρίς σφάλματα, χωρίς να μας βάλουν σε δοκιμασία διάφορα δεινά. Κι ελευθέρωσέ μας από καθετί που μας στέλνει ο Διάβολος και που μπορεί να μας ταράξει και να μας φοβίσει. Χάρισε στην ψυχή μας συντριβή και στη σκέψη μας τη φροντίδα της απολογίας μας τη μέρα της φοβερής και δίκαιης κρίσης σου. Ο φόβος σου ας κάνει ν' αδρανήσει το αμαρτωλό μας φρόνημα και νέκρωσε για την αμαρτία τα γήινα μέλη μας ώστε, και στη διάρκεια του ύπνου που θα ησυχάζουμε, να χαιρόμαστε βλέποντας νοερά τις βουλές σου. Διώξε μακριά μας κάθε φαντασία άπρεπη και κάθε βλαβερή επιθυμία. Σήκωσέ μας από τον ύπνο την ώρα της προσευχής, με την πίστη να μας στηρίζει και να προχωρούμε στην τήρηση των εντολών σου.

Κυριακή της Πεντηκοστής

Τρίτη Ευχὴ (Γουγκλισίας) (Κείμενο)

¶ ἀενάως βρούσα ζωτική καὶ φωτιστική πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργική δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμούς ἀλύτους, καὶ κλειθρα ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱεουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος· ὁ εἰς ἄδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλῶνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους· Σύ, δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἴδιον φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· Ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών, κατάγων εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον

Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς

τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγ-
χύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν
τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσ-
σῶν, ἐπὶ τοὺς ἀγίους σου Αποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς
αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ
κῆρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας θεολογίας.

Ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ ἑορτῇ καὶ σωτηριῳδῇ, ἰλασμοὺς ἰ-
κεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἄδη, καταξιώσας δέχεσθαι, με-
γάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἀνεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν
κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέ-
μπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων
σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμη-
μένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,
ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατάταξον τὰ
πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀ-
ξίωσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν Ἄδη
ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶ-
ντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ
θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ κατα-
ξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου
σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἰλάσθητι ἡμῖν
τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντε-
τριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον
δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐ-
ποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς
ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώ-
σεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δι-
καισύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀ-
νεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπιηρείας τοῦ πονηροῦ,

καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐν πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσαμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἔκουσίῳ εἰς πείραν καταστήναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν.

Ἄξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντα τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατὰταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονὰς· συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ· εἰμὴ μόνος σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὐ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως

ἀμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτούς, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτός, φιλόανθρωπε Κύριε κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν καταναυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

ΜεΤάφραση

Χριστέ και Θεέ μας, εσύ η αστείρευτη πηγή που αναβλύζει τη ζωή και το φως, η αιώνια μαζί με τον Πατέρα δημιουργική δύναμη, εσύ με ανείπωτο κάλλος εκπλήρωσες όλο το θεϊκό σχέδιο για τη σωτηρία των θνητών ανθρώπων. Γιατί εσύ έσπασες τις ακατάλυτες αλυσίδες του θανάτου και τις κλειδωνιές του Άδη, και νίκησες κατά κράτος πλήθη πνευμάτων πονηρών, προσφέροντας τον εαυτό σου αμόλυντο ιερό σφάγιο για χάρη μας. Τότε που έδωσες το πάναγνο Σώμα σου, που καμιά αμαρτία δεν το άγγιξε ούτε το πλησίασε, να θυσιαστεί και, μ' αυτή τη φρικτή και ανείπωτη ιερουργία, μας χάρισες την αιώνια ζωή. Εσύ κατέβηκες στα βασίλεια του Άδη και σύντριψες αιώνιες αμπάρες, και σε όσους κάθονταν εκεί κάτω έδειξες με ποιο τρόπο ν' ανεβούν. Αλλά και την αρχή του κακού, το φίδι του βυθού, το έπιασες στο αγκίστρι με δόλωμα θεϊκής σοφίας, το φυλάκισες στα τάρταρα μέσα σε αλληπάλληλες σειρές σκότους, και με την πανίσχυρή σου δύναμη έβαλες να το φρουρούν η φωτιά που δεν σβήνει ποτέ και το σκοτάδι που βρίσκεται έξω από τον κόσμο του Θεού. Εσύ έχεις το μεγάλο όνομα της σοφίας του Πατέρα, εσύ στάθηκες ο μεγάλος βοηθός στους ταλαιπωρημένους κι έφερες το φως σου σ' όσους κάθονταν στο σκοτάδι και στον θανάτου τη σκιά. Εσύ, ο αιώνια δοξασμένος Κύριος και αγαπητός Υιός του ύψιστου Πατέρα, το αιώνιο φως που γεννήθηκε από το αιώνιο φως, ο Ήλιος της δικαιοσύνης, άκουσέ μας που σε παρακαλούμε, και ανάπαυσε τις ψυχές των δούλων σου, των πατέρων και των αδελφών μας, των υπόλοιπων συγγενών εξ αίματος κι εκείνων που μας κάνει συγγενείς η ίδια πίστη και που τώρα τους μνημονεύουμε. Γιατί εσύ εξουσιάζεις τα πάντα και κρατάς μες στην παλάμη σου όλα τα πέρατα της γης. Κυρίαρχε παντοκράτορα, Θεέ των Πατέρων και Κύριε της αγάπης, δημιουργέ του γένους και των θνητών και των αθανάτων, και κάθε ανθρώπου, που συνίσταται σε ύπαρξη κι έπειτα διαλύεται, Κύριε της ζωής και του θανάτου, του περάσματος από εδώ και της μετάστασης στο εκεί, εσύ μετράς τα χρόνια για τους ζωντανούς και ορίζεις την ώρα του θανάτου, εσύ κατεβάζεις στον Άδη και ανεβάζεις απ' αυτόν, εσύ κρατάς τον άνθρωπο δέσμιο της αρρώστιας και τον ελευθερώνεις με όλες τις δυνάμεις του, εσύ οικονομείς τα παρόντα για το καλό του ανθρώπου κι έχεις στα χέρια σου τα μέλλοντα προς όφελός του, εσύ όσους πληγώθηκαν απ' του θανάτου το κεντρί τους ζωογονείς με τις ελπίδες της α-

Κυριακή της Πεντηκοστής

νάστασης. Εσύ Κύριε, Θεέ των όλων, Σωτήρα μας, η ελπίδα όσων ζουν σ' όλα τα πέρατα της γης και όσων βρίσκονται στη θάλασσα μακριά, εσύ κι ετούτη τη σημερινή μεγάλη και σωτήρια ημέρα της Πεντηκοστής μάς φανέρωσες το μυστήριο της αγίας Τριάδος, των Τριών Προσώπων με την ίδια ουσία, που είναι αιώνια, δεν χωρίζονται και δεν συγχέονται μεταξύ τους. Εσύ έδωσες την επιφοίτηση και την παρουσία του αγίου και ζωοποιού σου Πνεύματος, με τη μορφή πύρινων γλωσσών, πάνω στους αγίους σου Αποστόλους, και τους ανέθεσες να γίνουν Ευαγγελιστές της σεβαστής μας πίστης, και τους ανέδειξες ομολογητές και κήρυκες της αληθινής Θεολογίας.

Εσύ, και σ' αυτή την κατά πάντα τέλεια και σωτήρια Εορτή, μας αξίωσες να δέχεσαι από εμάς ικεσίες συγχωρητικές για όσους κρατάει στην κατοχή του ο Άδης, δίνοντάς μας μεγάλες ελπίδες ότι εσύ θα τους ελευθερώσεις από τα δεινά που τους διακατέχουν και θα τους παρηγορήσεις. Άκουσέ μας, λοιπόν, εμάς τους ταπεινούς και αξιοθρήνητους ικέτες σου και, τις ψυχές των παιδιών σου που κοιμήθηκαν πριν από μας ανάπαυσέ τες σε τόπο φωτεινό, σε τόπο χλοερό, σε τόπο αναψυχής, απ' όπου έχει φύγει για πάντα κάθε πόνος, λύπη και στεναγμός. Βάλε τα πνεύματά τους να κατοικήσουν εκεί που μένουν οι Δίκαιοι, και αξίωσέ τους να έχουν ειρήνη και ανακούφιση. Κι επειδή οι νεκροί δεν μπορούν να σε υμνήσουν, Κύριε, ούτε όσοι βρίσκονται στον Άδη έχουν την παρηγορία να σου προσφέρουν δοξολογία, γι' αυτό εμείς οι ζωντανοί σε ευλογούμε και σε παρακαλούμε, και σου προσφέρουμε αυτές τις προσευχές και τις θυσίες για τη συγχώρηση των ψυχών τους.

Θεέ μεγάλη και αιώνιε, άγιε και φιλόνητο, εσύ που μας αξίωσες κι αυτήν εδώ την ώρα να σταθούμε μπροστά στην απλησίαστη δόξα σου για να υμνήσουμε και να επαινέσουμε τα θαυμαστά σου έργα, συγχώρησέ μας τους ανάξιους υπηρέτες σου. Και δώσε μας τη χάρη να σου προσφέρουμε, με συντριμμένη την καρδιά και χωρίς υπερηψία, τον τρισάγιο ύμνο ως δοξολογία, και την ευχαριστία μας για τις μεγάλες σου δωρεές, όσες μας έκανες κι όσες μας κάνεις πάντα.

Θυμήσου, Κύριε, πως είμαστε αδύναμοι και μη μας αφήσεις να χαθούμε μαζί με τις ανομίες μας, αλλά δείξε μεγάλη ευσπλαχνία στην ταπεινοσύνη μας, ώστε να ξεφύγουμε από το σκοτάδι της αμαρτίας και να ζήσουμε στο φως της ημέρας, τηρώντας το θέλημά σου. Να ζωστούμε τα όπλα του φωτός, ώστε να μείνουμε ανεπηρέαστοι από όλες τις πα-

Κυριακή της Πεντηκοστής

νουργίες του πονηρού, και με θάρρος να δοξάζουμε για όλα εσένα, που είσαι ο μόνος αληθινός και φιλόανθρωπος Θεός. Γιατί αληθινά είναι δικό σου και πραγματικά μεγάλο μυστήριο, Κύριε και Δημιουργέ των όλων, τόσο η πρόσκαιρη διάλυση των δημιουργημάτων σου όσο και η μετέπειτα συνένωση και η αιώνια ανάπαυση. Ομολογούμε ότι όλα τα χρωστάμε σ' εσένα, και τον ερχομό μας σ' αυτόν εδώ τον κόσμο και την έξοδό μας η οποία, χάρη στη δική σου αδιάψευστη υπόσχεση, συνδέεται από τώρα με τις ελπίδες μας για την ανάσταση και για την άφθαρτη ζωή. Και μακάρι αυτή τη ζωή να την απολαύσουμε στη μελλοντική Δευτέρα παρουσία σου. Γιατί εσύ είσαι και ο πρωτοπόρος της ανάστασής μας, και ο αμερόληπτος και φιλόανθρωπος κριτής των όσων βιώσαμε, και ο Οικοδεσπότης και Κύριος που θ' αποδώσει στον καθένα τον μισθό του. Εσύ ήρθες τόσο κοντά μας ώστε έγινες κοινωνός της δικής μας σάρκας και του αίματος, και των δικών μας αναμάρτητων παθών, χάρη στην ανυπέβλητή σου συγκατάβαση. Τότε που, με τη θέλησή σου και από την περίσσεια της σπλαχνικής σου αγάπης, έλαβες πείρα των ανθρώπινων παθημάτων, και αφού εσύ ο ίδιος έπαθες και υπέφερες, έγινες από δική σου προαίρεση βοηθός στις δικές μας δοκιμασίες. Γι' αυτό και μας συγκέντρωσες στην Εκκλησία σου, ώστε να φτάσουμε στη δική σου πέραν των παθών κατάσταση.

Ἄξου, λοιπόν, Κύριε, τις προσευχές και τις παρακλήσεις μας, και ανάπαυσέ τους όλους, τον πατέρα του καθενός και τη μητέρα και τους αδελφούς και τις αδελφές και τα παιδιά του, και όποιον άλλον από το ίδιο γένος και την ίδια φυλή, και όλες τις ψυχές που έχουν ήδη αναπαυθεί με την ελπίδα της ανάστασης στην αιώνια ζωή. Και κατάγραψε τα ονόματά τους στο βιβλίο της ζωής, και βάλε τα πνεύματά τους στην αγκαλιά του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, στη χώρα των ζωντανών, στη Βασιλεία των ουρανών, στον Παράδεισο της χαράς, και οι φτωεινοί σου Ἄγγελοι ας τους οδηγήσουν όλους μέσα στον άγιο τόπο που τους ετοίμασες για να μένουν. Ανάστησε μαζί και τα σώματά μας, τη μέρα που όρισες, σύμφωνα με τις άγιες και αδιάψευστες υποσχέσεις σου. Δεν υπάρχει, λοιπόν, Κύριε, θάνατος για τα παιδιά σου, όταν φεύγουμε από το σώμα μας κι ερχόμαστε να μείνουμε κοντά σ' εσένα, τον Θεό, αλλά μετατόπιση από τα πράγματα που μάλλον θλίψη προκαλούν στα καλύτερα και στα πιο χαρούμενα, εκεί που υπάρχει ανάπαυση και χαρά. Αλλά κι αν αμαρτήσαμε σε κάτι μπροστά σου, συγχώρησε κι ε-

Κυριακή της Πεντηκοστής

μάς κι αυτούς. Γιατί κανένας δεν είναι καθαρός και ακηλίδωτος μπροστά σου, ακόμα κι αν είναι μία μέρα η ζωή του. Μόνο εσύ έζησες αναμάρτητος πάνω στη γη, ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός, που χάρη σ' εσένα όλοι ελπίζουμε να βρούμε ευσπλαχνία και συγχώρηση των αμαρτιών μας. Για τούτο, ως αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός, απάλλαξε κι εμάς κι αυτούς, δώσε μας άφεση και συγχώρησε τα σφάλματά μας, όσα με τη θέλησή μας κι όσα άθελά μας πράξαμε, εκείνα που εν γνώσει μας κι όσα από άγνοια κάναμε, τα φανερά κι εκείνα που μας διαφεύγουν, όσα με τα έργα, με τη σκέψη, με τα λόγια, σε κάθε μας συναναστροφή και κίνηση διαπράξαμε. Σ' εκείνους που έχουν φύγει από τη ζωή αυτή χάρισε ελευθερία και άφεση, κι εμάς που στέκουμε εδώ γύρω ευλόγησέ μας, δώσε μας, όπως και σε όλο τον λαό σου, να έχουμε τέλη καλά και ειρηνικά, και στη φρικτή και φοβερή σου παρουσία άνοιξε για μας τη σπλαχνική αγκαλιά της αγάπης και της φιλανθρωπίας σου. Και ανάδειξε μας άξιους της Βασιλείας σου.

Θεέ μεγάλη και ύψιστε, είσαι ο μόνος που κατέχεις την αθανασία κι έχεις για κατοικία σου το φως το απλησίαστο. Εσύ με σοφία δημιουργήσες ολόκληρο το σύμπαν και διαχώρισες ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι, κι έβαλες τον ήλιο να εξουσιάζει τη μέρα, τη σελήνη και τα άστρα να εξουσιάζουν τη νύχτα. Εσύ μας αξίωσες εμάς τους αμαρτωλούς και τη σημερινή ημέρα να προλάβουμε να δοξολογήσουμε το πρόσωπό σου και να σου προσφέρουμε την εσπερινή λατρεία. Εσύ, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνε την προσευχή μας ν' ανεβεί σαν θυμίαμα μπροστά σου και δέξου την σαν ευωδιά ευχάριστη. Και χάρισέ μας ειρηνικό αυτό το βράδυ όπως και τη νύχτα που έρχεται. Φόρεσέ μας μια πανοπλία από φως. Γλίτωσέ μας από τον φόβο που έρχεται τη νύχτα και από κάθε πράγμα που σαλεύει μες στο σκοτάδι. Και χάρισέ μας τον ύπνο, που μας τον έδωσες για να μας αναπαύει εξαιτίας της αδυναμίας μας, να είναι απαλλαγμένος από κάθε φαντασία διαβολική. Ναι, Κύριε των πάντων, εσύ που δίνεις άφθονα όλα τα καλά, ώστε, και στο κρεβάτι μας τη νύχτα, να θυμόμαστε με κατάνυξη το πανάγιο όνομά σου. Και φωτισμένοι από τη μελέτη των εντολών σου, να σηκωθούμε με την ψυχή χαρούμενη για να δοξολογήσουμε την καλοσύνη σου, προσφέροντας στην ευσπλαχνία σου προσευχές και παρακλήσεις για τα αμαρτήματα τα δικά μας και ολόκληρου του λαού σου, κι έλα και μείνε κοντά του με την αγάπη σου, χάρη στη μεσιτεία της αγίας Θεοτόκου.

